

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Dato: 5. november 2012
Dok.: 568545

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål M
fra Folketingets Retsudvalg torsdag den 8. november 2012

Samrådsspørgsmål M:

”Vil ministeren redegøre for planerne om at nedlægge det ridende politi i København, herunder

- Hvilke besparelser man opnår?*
- Hvorvidt man har forsøgt at finde alternativ finansiering f.eks. via fonde?*
- Hvilke erfaringer man har med det ridende politi med særligt fokus på det præventive arbejde, ”synligheds-effekten” samt kontakten mellem borger og politi?*
- Hvilke sammenlignelige erfaringer Sverige og England har gjort sig med det ridende politi?*
- Hvordan ministeren helt konkret forestiller sig, at det ridende politi skal afvikles både mht. heste og faciliteter?”*

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kim Andersen (V) og Karsten Lauritzen (V).

[Indledning]

1. Jeg vil gerne takke for spørgsmålet. Temaet – Københavns Politis beslutning om med virkning fra den 1. december i år at nedlægge det

ridende politi (Rytterisektionen) – har jo den seneste tid været genstand for meget stor opmærksomhed.

Jeg har således for et par uger besvaret et mundtligt spørgsmål herom fra hr. Peter Skaarup. Og jeg har forud for i dag som bekendt besvaret en række skriftlige spørgsmål fra udvalget om samme emne.

Derudover er det jo velkendt, at der i sidste måned blev foranstaltet en underskriftsindsamling og afviklet en demonstration – alt sammen med det formål at formå Københavns Politis ledelse eller mig at omgøre beslutningen.

Der synes med andre ord at være et behov for nærmere at forklare og begrunde den beslutning, som Københavns Politi har truffet. Men før jeg gør det, vil jeg gerne slå et par ting fast:

2. For det første er det vigtigt for mig at pointere, at når Københavns Politi har truffet den vanskelige beslutning at nedlægge Rytterisektionen, er det et udtryk for, at man politifagligt har vurderet, at borgerne i København får mere og bedre politi på den måde.

Det er derimod *ikke* et udtryk for, at Københavns Politi *ikke* mener, at Rytterisektionen inden for de givne rammer har varetaget sine opgaver på dygtig vis. Jeg har på intet tidspunkt hørt nogen sige andet.

For det andet er det vigtigt for mig nok engang at understrege, at emnet, vi diskuterer i dag, er en ledelsesmæssig beslutning truffet af Københavns Politi om tilrettelæggelsen af arbejdet i politikredsen.

Jeg finder derfor anledning til at understrege, at jeg har stor respekt for dansk politis ledelse. Og jeg har derfor også tillid til, at de kompetente ledere i politiet er de bedste til at træffe de ledelsesmæssige beslutninger, der er nødvendige for til stadighed at sikre, at

politibetjeningen og -indsatsen tilrettelægges på den mest hensigtsmæssige måde inden for økonomiske rammer, som vi politikere stiller op.

Det er jo lige præcis det, som er ledelsen i politiets fornemste opgave.

Efter disse mere overordnede betragtninger vil jeg nu gå over til de konkrete spørgsmål om Københavns Politis beslutning, som er stillet til mig i dag.

Der vil jo i vidt omfang være tale om en gentagelse af de besvarelser, som jeg netop har sendt til Retsudvalget, af 10 skriftlige spørgsmål om samme emne. Det kan ikke være anderledes.

[Om Københavns Politis Rytterisektion]

3. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Københavns Politis Rytterisektion blev genetableret i 1998, efter at der i en periode på 25 år ikke havde været ridende betjente i København.

Rytterisektionen har gennem årene først og fremmest været benyttet til varetagelsen af opgaver, der af borgerne generelt opfattes som borgervenlige. Det er derfor også naturligt, at Rytterisektionens virke af borgerne i København har været oplevet som tryghedsskabende og også fremmende for kontakten mellem borgere og politi.

Det er også blevet fremhævet, at en hestepatrolje i sagens natur er meget synlig i gadebilledet og derfor virker præventivt og tryghedsskabende alene i kraft af sin tilstedeværelse. Det er Københavns Politis opfattelse, at netop dette har været Rytterisektionens styrke.

4. Rytterisektionen i København har derimod ikke været sat ind i forbindelse med håndteringen af gadeuroligheder og lignende optøjer.

Når Københavns Politi har undladt det, skyldes det dels, at en sådan brug af politiheste kræver en ganske særlig træning af hestene, og dels at anvendelse af heste i sådanne mere skarpe situationer generelt er forbundet med en risiko for, at såvel borgere som rytter og hest kommer til skade.

Det giver derfor ikke umiddelbart mening at sammenligne Københavns Politis erfaringer med anvendelsen af politiheste med erfaringerne fra England og Sverige, hvor man har anvendt politiheste i forbindelse med håndteringen af gadeuroligheder og lignende optøjer.

[Beslutningen om at nedlægge Rytterisektionen]

5. Som jeg indledte med at sige, så er vi nok alle er enige om, at Københavns Politis Rytterisektion inden for de givne rammer har udført et dygtigt og nyttigt stykke politiarbejde.

Og der er, som jeg har været inde på, næppe heller tvivl om, at mange borgere i København og også besøgende har oplevet hestepatruljerne som både tryghedsskabende og fremmende for kontakten mellem politi og borger.

Når Københavns Politi alligevel har truffet beslutningen om at nedlægge Rytterisektionen, skyldes det imidlertid bl.a., at en meget betydelig del af arbejdstiden for de ridende betjente går med opbygning og vedligeholdelse af hestenes færdigheder.

Med andre ord har de betjente, som har været tilknyttet Rytterisektionen, haft væsentlig færre timer i operativ tjeneste end andre betjente i operative funktioner på gadeplan.

Nedlæggelsen af Rytterisektionen vil derfor indebære, at der samlet set frigøres ressourcer til flere timers operativ tjeneste på gadeplan.

[Besparelsespotentialiet]

6. Der spørges også særligt til, hvilket besparelsespotentialt der er forbundet med nedlæggelsen af Rytterisektionen.

Til det vil jeg for det første minde om, at det jo er kendt stof i denne kreds af ordførere med et indgående kendskab til flerårsaftalen om politiets økonomi, at aftalen indebærer en reduktion af politiets bevillinger over de kommende år.

Og det gælder for Københavns Politi såvel som for landets øvrige politikredse, at man løbende må overveje, hvordan man får mest politi for pengene.

Det er derfor heller ikke overraskende, at Københavns Politi oplyser, at beslutningen om at nedlægge Rytterisektionen også baserer sig på økonomiske betragtninger.

Som der er redegjort mere detaljeret for i min nylige besvarelse af spørgsmål nr. 117 fra udvalget, er driften af Rytterisektionen forbundet med en årlig udgift på ca. 9 mio. kr.

En nedlæggelse af Rytterisektionen vil umiddelbart udløse en direkte besparelse på knapt 3 mio. kr. Beløbet omfatter først og fremmest udgifter til løn, drift og vedligehold samt afskrivninger på køretøjer og andet materiel.

Hvis lejemål afvikles som følge af Rytterisektionens nedlæggelse, vil der på lidt længere sigt være tale om en direkte besparelse på ca. 4 mio. kr. årligt.

Afviklingen af Rytterisektionen vil komme til at foregå på den måde, at de polititjenestemænd, der har været tilknyttet sektionen, vil blive overført til andre politiopgaver, mens de civilt ansatte medarbejdere, dvs. staldpersonalet, vil blive opsagt.

Hestene og det materiel, som alene kan benyttes til brug for driften af Rytterisektionen, vil blive solgt, mens de bygningsmæssige faciliteter, så vidt muligt vil blive udnyttet til andre formål.

[Ekstern finansiering]

7. Det har været fremme i medierne, at private fonde har vist interesse for – ved økonomisk støtte – at medvirke til at bevare det ridende politi i hovedstaden.

Jeg kan i den forbindelse henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 52 fra udvalget. Som det fremgår heraf, bekræfter Københavns Politi, at man er blevet kontaktet af en advokat, der repræsenterer et antal fonde, som forhørte sig, om det kunne være en mulighed at opretholde Rytterisektionen ved hjælp af tilskud fra private fonde. Der har dog på intet tidspunkt været nævnt beløbsrammer for en sådan eventuel støtte.

Københavns Politi har oplyst, at det principielt er muligt at afholde politirelaterede aktiviteter med ekstern finansiering, men Finansministeriet skal dog konkret give tilladelse til det, hvis der ved modtagelse af et privat tilskud medfølger særlige vilkår.

Det er dog Københavns Politis opfattelse, at en sådan ekstern finansiering ikke kan komme på tale for så vidt angår egentlige

politioperative opgaver, som dem der har været udført af Rytterisektionen.

Den blotte mistanke, som en sådan konstruktion kunne give anledning til, om at politiet ikke udelukkende varetager objektive hensyn ved tilrettelæggelsen af beredskab, efterforskning og andre politimæssige opgaver, taler med afgørende styrke herimod. Det gælder uanset, hvor ubegrundet en sådan eventuel mistanke ville være.

Det ville på den baggrund efter Københavns Politis opfattelse være betænkeligt at søge at opretholde Rytterisektionen gennem en finansiering fra private fonde.

Det synes jeg er en klog og korrekt vurdering, uanset hvor besnærende en sådan løsning umiddelbart kan lyde.

[Afslutning]

8. Jeg vil gerne, inden jeg afslutter min besvarelse af samrådsspørgsmålene, minde om, at det er et led i flerårsaftalen for politiet, som jo bl.a. spørgernes parti står bag, at politiindsatsen inden for en række områder er blevet forstærket.

Det gælder først og fremmest på rocker- og bandeområdet, hvor politiet leverer meget flotte resultater.

Der er også det seneste år sket en markant styrkelse af indsatsen over for den borgervendte kriminalitet, herunder ikke mindst i forhold til indbrud i private hjem, hvor meget kunne tyde på, at udviklingen på landsplan nu omsider går den rette vej.

Aftalen indebærer herudover en intensiveret indsats i forhold til den grænseoverskridende kriminalitet og kriminaliteten i de særligt udsatte boligområder, som er mest plagede af kriminalitetsproblemer.

Foruden de prioriteringer, som er indeholdt i aftalen, opstår der jævnligt – typisk på baggrund af enkeltsager i medierne – politiske krav om, at der prioriteres flere politiresourcer til nærmere bestemte områder og indsatser.

Før sommerferien var det som bekendt Christiania, det drejede sig om, og her i sensommeren og i efteråret har bl.a. mediernes omtale af problemer med gadepushere på Vesterbro samt begivenhederne på Odense Universitetshospital udløst lignende krav.

9. Jeg synes som udgangspunkt, at det er positivt, at der er så stor og levende en interesse for politiets arbejde, herunder også politiets ressourceanvendelse.

Det er imidlertid vigtigt i disse sammenhænge, at man ikke glemmer den virkelighed, som dansk politi opererer i, når der gang på gang stilles krav om, at der skal allokeres flere politiresourcer til bestemte områder.

En virkelighed, der – som jeg var inde på – indebærer, at politiet ligesom andre offentlige institutioner og private virksomheder er nødt til at foretage en knivskarp prioritering af de ressourcer, der er til rådighed.

Det kan lyde banalt, men realiteten er jo også den simple, at man ikke kan få det hele. For at kunne imødekomme bl.a. kravene om en forstærket indsats mod rocker- og bandekriminaliteten og indbrudskriminaliteten er politikredsene ganske enkelt nødt til hele

tiden at have blik for at tilrettelægge og prioritere opgavevaretagelsen på den politifagligt bedste og mest rationelle måde.

At Københavns Politi som et led heri konkret har vurderet, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at opretholde Rytterisektionen, har jeg sådan set ingen yderligere bemærkninger til.

For som jeg indledte med at sige, har jeg stor tillid til, at ledelsen i dansk politi nu engang er de bedste til at træffe de ledelsesmæssige beslutninger, der er nødvendige for til stadighed at sikre, at politibetjeningen og -indsatsen tilrettelægges på den mest hensigtsmæssige måde inden for økonomiske rammer, som vi politikere stiller op.